

[Justitsministeren]

I øvrigt er det efter min mening farligt at angribe de enkelte politimestre, de enkelte dele af anklagemyndigheden, hvis det bagefter viser sig, at en oprindelig stillingtagen til beviserne, der fører til, at de ikke rejser tiltale, senere ændres, således at man rejser tiltale. Det skal man ikke bebrejde dem. Af hensyn til retssikkerheden og beskyttelsen af de tiltalte – opfattet generelt – er vi interesserede i, at anklagemyndigheden objektivt behandler de sager, skønner over beviserne og også tager stilling til det, der vejer til fordel for de sigtede – eller dem, der ikke er sigtede, men hvor man efterforsker i sagerne. Det synspunkt vedrørende strafferetten håber jeg at de fleste af os er enige om.

Gert Petersen (SF):

Jeg er 100 pct. enig med ministeren i det sidste, 100 pct. enig. Det, det drejer sig om her, er, om efterforskningen er foregået rimeligt, efter rimelige politimæssige metoder, som man kan forvente anvendt over for alle mennesker, og som vi ved bliver anvendt over for de allerfleste.

Sagen er altså den, at efter at regeringens pålæg var givet – det pålæg, som ministeren nu lægger så megen vægt på – blev undersøgelsen jo genoptaget. Og hvad rapporterer politiet i Lyngby så tilbage? Det rapporterer, gætter man, at udchartringen til Zeefeldt Ltd. er sket gennem en mægler i Frankrig, som man ikke ønsker at oplyse navnet på. Alle kontrakter er underskrevet af Trigon på begge vegne. Hvad er det for noget? Man ønsker ikke at oplyse navnet på ham. Nej, det kan jeg så sandelig godt forstå; det er jo senere kommet frem, at forhandlingerne foregik med Zeefeldt direkte på den sydafrikanske ambassade. Hvorfor kunne det ikke være kommet frem for 2 år siden? Hvorfor undlod Lyngby politi at spørge mere indgående? Hvorfor affandt det sig med, at den mistænkte siger: det vil jeg ikke udtale mig om? Her er det, jeg har en fornemmelse af, at i 990 andre tilfælde ville politiet ikke have affundet sig med en sådan holdning. Det er derfor, vi rejser spørgsmålet.

Der kan udmærket godt i en stabel æbler, som gennemgående er sunde, være et enkelt råddent, og det er også justitsministerens pligt at sørge for, at der ikke er sådanne råddne æbler i etaten.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er enig med justitsministeren i, at det bør være sådan her i landet, at det ikke skal være nødvendigt for regeringsmedlemmer at pålægge en politimester at gå ekstra grundigt til værks i en sag. Men det viste sig jo, at det var nødvendigt. Jeg kan ikke komme bort fra, at selv efter pålægget er der ikke sket tilstrækkelige undersøgelser i denne sag.

Når jeg tænker tilbage, mange år tilbage, kan jeg ikke erindre nogen sag, der har rystet mig som netop denne, at dette kunne ske i Danmark. Vi kan kun sige, at vi bør være glade for, at Politiken rejste sagen, og vi bør rose TV meget for, at det senere har fulgt den op i den grad, som det har gjort.

Men tilbage står: kan vi være tjent med, at en politimester begår et sådant fejlskøn, at der går 17 dage, før han reagerer? Efter en besked fra justitsministeren om at undersøge sagen grundigt sker der foreløbig ingenting. Skal det vare så længe?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Mit udtryk »den samlede anklagemyndighed« må jeg fastholde. Både hr. Gert Petersen og hr. Bernhard Baunsgaard nævnte politimesteren, der har haft sagen til første undersøgelse, men jeg må gøre opmærksom på, at der skete en koordinering i sagen. Sagen gik videre til statsadvokaten og rigsadvokaten, og der var også forespørgsel i justitsministeriet. Derfor mener jeg, det er korrekt, når jeg taler om den samlede anklagemyndighed i denne sag. Hvis man mener, at der var tale om noget i den retning, som det her blev antydnet, at en politimester skulle være mindre interesseret i at gøre noget ved en sag af denne art, så kunne der være grundlag for kritik dengang. Den er ikke fremført; det er blevet accepteret, hvad politimesteren har foretaget. Jeg mener ikke, der er nogen som helst baggrund for at sige, at i sager af den karakter har den samlede anklagemyndighed ikke ønsket at gøre, hvad man var forpligtet til, hvad man skulle gøre, for at få rejst en sigtelse.

Det kan undertiden være sådan, når man ser sagerne, efterhånden som de forløber, og efterhånden som andre går rundt og undersøger dem på baggrund af den viden, de efterfølgende har fået – TV-udsendelsen er jo kommet, efter at sigtelsen er rejst mod de